

opusdei.org

Pápežova audiencia o roku milosrdenstva (23. marca 2016)

Aj v stredu Veľkého týždňa pápež František prijal pútnikov z celého sveta na generálnej audiencii. Tentokrát na Vatikánskom námestí zaznela z jeho úst katechéza na tému: Veľkonočné trojdnie v rámci Jubilea milosrdenstva.

16.05.2016

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Naša reflexia nad milosrdenstvom Boha nás dnes uvádza do Veľkonočného trojdnia. Budeme prežívať štvrtok, piatok a sobotu Svätého týždňa ako silné momenty, ktoré nám dovoľujú čoraz viac vstupovať do veľkého tajomstva našej viery: zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša Krista. Všetko počas týchto troch dní hovorí o milosrdenstve, lebo ukazuje pokiaľ až môže zájsť láska Boha. Budeme počuť príbeh posledných dní Ježišovho života. Evanjelista Ján nám ponúka kľúč k chápaniu jeho hlbokého zmyslu: «*A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti*» (Jn 13,1). Láska Boha nemá hraníc. Ako často opakoval sv. Augustín, je to láska, ktorá ide „až do krajnosti a nemá koniec“. Boh sa skutočne za každého z nás obetuje celý a pred ničím sa nešetrí. Tajomstvo, ktoré adorujeme v tomto Svätom týždni je jedným veľkým príbehom lásky, ktorá nepozná prekážky. Ježišovo

utrpenie trvá až do konca sveta, lebo je to príbeh zdieľania utrpenia celého ľudstva a trvalá prítomnosť v udalostiach osobného života každého z nás. Skrátka, Veľkonočné trojdnie je pripomienkou drámy lásky, ktorá nám daruje istotu, že nikdy nebudeme opustení v skúškach života.

Na **Zelený štvrtok** Ježiš ustanovuje Eucharistiu, anticipuje tak pri veľkonočnej hostine svoju obeť na Golgote. Aby učeníkom pomohol chápať lásku, ktorá ho vedie, umýva im nohy, ponúkajúc ešte raz osobne príklad, ako oni sami budú musieť konať. Eucharistia je láska, ktorá sa stáva službou. Je to nežná prítomnosť Krista, ktorý túži uhasiť hlad každého človeka, osobitne tých najslabších, aby ich urobil schopnými na ceste svedectva uprostred ťažkostí sveta. A nielen to. Keď sa nám Ježiš darúva v podobe pokrmu, dosvedčuje tak, že sa musíme naučiť deliť sa s touto

výživou s druhými, aby sa vytvorilo skutočné spoločenstvo života s tými, čo sú v núdzi. Dáva sa nám a žiada nás zostať v ňom, aby sme konali rovnako.

Velký piatok je vrcholiacim momentom lásky. Smrť Ježiša, ktorý sa na kríži odovzdáva Otcovi, aby ponúkol spásu celému svetu, vyjadruje lásku darovanú až do krajnosti, bez konca. Lásku, ktorá chce objasť všetkých, nikoho nevyklučujúc. Lásku, ktorá sa rozširuje do každej doby a na každé miesto: nevyčerpatelný prameň spásy, z ktorého každý z nás hriešnikov môže čerpať. Ak nám Boh prejavil svoju najväčšiu lásku v Ježišovej smrti, potom aj my, znovuzrodení z Ducha Svätého, sa môžeme a musíme navzájom milovať.

A nakoniec, **Biela sobota** je dňom Božieho mlčania. Má byť dňom

mlčania a my musíme urobiť všetko preto, aby bol pre nás skutočne dňom ticha, ako ním bol v tom čase: dňom Božieho mlčania. Ježiš uložený do hrobu zdieľa s celým ľudstvom drámu smrti. Je to ticho, ktoré hovorí a ktoré vyjadruje lásku ako odvekú solidaritu s opustenými, ku ktorým sa Boží Syn dostáva tak, že prekonáva prázdnotu, ktorú môže zaplniť len nekonečné milosrdenstvo Boha Otca. Boh mlčí, avšak z lásky. V tento deň sa láska – tá mlčiaca láska – stáva očakávaním života v zmŕtvychvstaní. Pomyslime na Bielu sobotu: prospeje nám myslieť na mlčanie Panny Márie, „ženy viery“, ktorá v tichu zotrvala v očakávaní zmŕtvychvstania. Panna Mária má byť pre nás ikonou tej Bielej soboty. Premýšľajme mnoho o tom, ako Panna Mária túto Bielu sobotu prežívala, v očakávaní. Je to láska, ktorá nepochybuje, ale ktorá dúfa v Pánovo slovo, aby sa prejavila a zažiarila v deň Veľkej noci.

Je to všetko jedno veľké tajomstvo lásky a milosrdenstva. Naše slová sú chudobné a nepostačujú na jeho plné vyjadrenie. Pomôcť nám môže skúsenosť jednej neveľmi známej dievčiny, ktorá napísala skvostné riadky o Kristovej láske. Volala sa Juliana z Norwichu; táto negramotná dievčina mala vízie o Ježišovom utrpení a po tom, ako sa stala pustovníčkou, opísala jednoduchým, no veľmi hlbokým a intenzívnym jazykom zmysel milosrdnej lásky. Rozpráva takto: «Náš dobrý Pán Ježiš sa ma spýtal: „Si rada, že som pre teba trpel?“ Povedala som: „Áno, dobrý Pane, a veľmi ti ďakujem; áno, dobrý Pane, buď požehnaný.“ Nato Ježiš, náš dobrý Pán, povedal: „Ak si ty rada, aj ja som rád. To, že som za teba znášal utrpenie je pre mňa radosťou, šťastím, večnou blaženosťou; a keby som mohol trpieť viac, urobil by som to». Toto je náš Ježiš, ktorý každému z nás vraví:

„Keby som mohol za teba viac trpieť,
urobil by som to“.

Aké krásne sú tieto slová! Dovoľujú
nám skutočne chápať nekonečnú
lásku, lásku bez hraníc, ktorú má Pán
ku každému z nás. Nechajme sa
zahrnúť týmto milosrdenstvom,
ktoré nám ide v ústrety. A počas
týchto dní, keď svoj pohľad upierame
na Pánovo utrpenie a smrť, prijmime
do svojho srdca veľkosť jeho lásky, v
tichu, tak ako Panna Mária v sobotu,
v očakávaní zmŕtvychvstania.

(Preklad: Slovenská redakcia VR) -zk-

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/papezova-audiencia-o-
roku-milosrdenstva-23-marca-2016/](https://opusdei.org/sk-sk/article/papezova-audiencia-o-roku-milosrdenstva-23-marca-2016/)
(26.03.2025)